

UCHWAŁA NR XLIX/417/06
RADY MIEJSKIEJ W DREZDENKU
Z DNIA 30MAJA 2006 ROKU

w sprawie: *ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodku wsparcia – Środowiskowym Domu Samopomocy w Drezdenku*

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004 r. Nr 64 poz. 593 z późn. zm.) Rada Miejska w Drezdenku uchwała, co następuje:

§ 1

Ustala się odpłatność za pobyt w ośrodku wsparcia – Środowiskowym Domu Samopomocy w Drezdenku w wysokości 3 zł miesięcznie.

§ 2

Odstępuje się od różnicowania opłat uzależnionych od dochodu w rodzinie.

§ 3

W szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba zainteresowana może być na jej wniosek, na wniosek przedstawiciela ustawowego bądź pracownika socjalnego, częściowo lub całkowicie zwolniona z ponoszenia odpłatności na czas określony, zwłaszcza ze względu na:

- 1) niepełnosprawność w stopniu znacznym lub całkowitą niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji, bądź posiadanie I grupy inwalidzkiej,
- 2) ponoszenie opłat za korzystanie ze specjalistycznych usług opiekuńczych,
- 3) zdarzenie losowe.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Drezdenku.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego.

Uzasadnienie

Na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. (Dz. U. Nr 64 poz. 593 z późn. zm.) Rada Miejska w drodze uchwały ustala organizację oraz szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia – w Środowiskowym Domu Samopomocy, który realizuje zadania gminy z zakresu administracji rządowej.

Ustala się minimalną stawkę opłaty za pobyt w Środowiskowym Domu Samopomocy z uwagi na to, iż uczestnikami placówki są osoby niepełnosprawne intelektualnie i chore psychicznie, ponoszące koszty leczenia. Środowiskowy Dom Samopomocy jest dla tych osób miejscem przygotowującym do funkcjonowania w społeczności oraz podnoszenia poziomu ich zaradności życiowej i sprawności psychofizycznej.

Osoby te są już wystarczająco pokrzywdzone przez los, dlatego minimalna kwota odpłatności jest w tym przypadku uzasadniona.